

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979

החלטה 14-16

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ – עודד עו"ד שני ארזי

לבין:

הנקבל

ד"ר אברי לב
בעצמו

ה ח ל ט ה

העובדות

1. כנגד ד"ר אברי לב, רופא שיניים מורשה (להלן – ד"ר לב או הנקבל), הוגשו לא פחות משש תלונות ע"י מטופלים שהיו בטיפולו, בגין טיפול לקוי מצדו כשיניהם. כעקבות הגשת התלונות, פנתה ד"ר מוטשניק, מאגף אבטחת האיכות במשרד הבריאות, במהלך שנת 2006, לנקבל לא פחות מחמש פעמים, על מנת לקבל את התייחסותו לתלונות – אולם הנקבל לא הגיב לפניות אלה.

רק לאחר שד"ר מוטשניק שוחחה עם הנקבל בטלפון בחדש אוקטובר 2010, הוא נאות להתייחס לתלונות, אך כזאת הוא עשה באופן לאקוני ומכלי שצירף לתגובתו כל רישום רפואי, למרות שהתבקש לעשות כן.

2. במהלך השנים 2010 – 2013 המשיכה ד"ר מוטשניק בניסיונותיה לקבל תגובות ענייניות ואת הרישום הרפואי מהנקבל – אך לשווא. ד"ר מוטשניק העבירה את הטיפול לתובעת הראשית של משרד הבריאות, עו"ד שרה שר-לב, אשר פנתה אף היא לנקבל במכתב מיום 3.6.2013, בו זימנה אותו לשימוע ביחידת הדין המשמעתי ליום 15.7.2013.

משלא אישר הנקבל את התייצבותו לשימוע, התקשרה אליו הגב' לירון פרץ מיחידת הדין המשמעתי, על מנת לוודא כי קיבל את ההודעה בדבר מועד השימוע. בתגובה לכך, קילל הנקבל וגידף את הגב' פרץ וביקש כי "אנשי משרד הבריאות יניחו אותו לנפשו". ממילא, הנקבל לא התייצב לשימוע שנקבע ליום 15.7.2013.

לפנים משורת הדין, נקבע לנקבל מועד נוסף לשימוע, ביום 23.7.13, אליו הוא התייצב.

הקובלנה

3. ביום 20.11.13, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה כנגד ד"ר אברי לב, על כך שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979, בכך שהוא:

"א. לא השיב עניינית לפניית תוזרות ונשנות של משרד הבריאות בעניין תלונת שהוגשו נגדו בנוגע לעיסוקו כרופא שיניים.

ב. קילל, גידף והעליב עובדת משרד הבריאות במסגרת תפקידה".

דוח ועדת המשמעת

3. ועדת המשמעת שהתמנתה לדון בקובלנה – בהרכב ד"ר שלמה זוסמן, יו"ר, ד"ר חגי סלוצקי ועו"ד משה ארד – הרשיעה את הנקבל במעשים שיוחסו לו, לאחר שהודה בהם.

הנקבל טען בפני הוועדה כי לא קיבל את פניותיה הראשונות של ד"ר מוטשניק, עקב שינוי כתובתו, וכן עקב אירועים שונים במשפחתו. הוא מצוי כיום במצב כלכלי קשה, וחובותיו עולים על מיליון ש"ח לגושים שונים. הנקבל טען, כי לא יכול היה להמציא את החומר הרפואי הנוגע לתלונות שהוגשו כנגדו מאחר שהועסק כשכיר במרפאה באשדוד, והבעלים לא שיתפו עמו פעולה. הנקבל ביקש מהוועדה להימנע מהתליית רישונו, עקב מצבו הכלכלי הקשה.

ב"כ הקובל, עו"ד שני ארזי, עמדה על הנסיבות החמורות של המקרה, וביקשה להתלות את רישונו של הנקבל למשך שנה אחת.

4. ברוח שהגישה ביום 16.7.14, קובעת הוועדה כדלהלן:

"ראוי לציין כי מעשי הנקבל ומחדליו חמורים וכי התנהגות שכזו מונעת הן קבלת טיפול באת של מטופליו והן בירור נכון ורציני של התלונות נגדו".

לקולא התחשבה הוועדה בהודאתו של הנקבל בעבירות שיוחסו לו, בחרטתו האמיתית אותה הביע בפני הוועדה, בנסיבותיו האישיות, ובמיוחד במצבו הכלכלי הקשה.

לאחר שבחנה מקרים דומים של אי היענות לפניית משרד הבריאות ואי התייצבות בפני מוסדות המוסמכים שלו – ממליצה הוועדה בפני שרת הבריאות על התליית רישונו של הנקבל למשך חדשים.

סמכותו של שר הבריאות לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים, הואצלה לי ביום 22.11.11.

החלטה

5. התנהגותו של הנקבל בפרשה זו – הן בעצם הטיפול הכושל במטופליו והן בסירובו העיקש והעקבי להגיב לרשויות המוסמכות שדרשו את תגובתו, או את התייצבות בפניהן, פעם אחר פעם – ראויה לכל גינוי ולתגובה עונשית חריפה. לנקבל ניתנו הזדמנויות אין ספור להגיב ולהתייחס לטענות שהושמע כנגדו, אולם הוא בחר להתעלם מהן במזיד, לא להגיב לפניית הרשויות המוסמכות, ובכך זילזל באופן מופגז ובוטה בסדרי מנהל תקין.

בהתנהגותו הבלתי מקובלת של הנקבל – אי היענות לפניית החוזרות ונישנות שהופנו אליו והקללות והגידופים שהטיח כלפי עובדת ציבור – לא רק שהוא התנהג בצורה מחפירה שאינה הולמת בן תרבות,

אלא שהוא אף מנע, ככול הנראה, בירור יסודי של שש התלונות שהוגשו כנגדו והעמדתו לדין בגין טיפולו הכושל במתלוננים, או חלקם. תירוציו של הנקבל בדבר שינוי כתובתו או אי הימצאות החומר הרפואי בשליטתו – רחוקים מלשכנע. אילו היה הנקבל משיב לפניות הראשונות אליו משנת 2006 – סביר מאד להניח שהחומר היה עדיין "בשליטתו". גם הטענה בדבר שינוי הכתובת הינה תירוץ דחוק ובלתי משכנע, בעיניי, במיוחד בעידן המתקדם של ראשית המאה ה-21, שעה שניתן לדאוג להעברת דברי דואר מכתובת אחת לשנייה בקלות רבה.

6. אשר על כן, הגעתי לכלל מסקנה כי המלצת הוועדה להסתפק בהתליית רישיונו של הנקבל למשך חדשים בלבד – אינה יכולה להתקבל, והיא אף אינה תואמת את מרבית התקדימים בנדון. כך, רישיונו של ד"ר יצחקוב נשלל לתשעה חדשים; רישיונו של ד"ר יחיאל זיו נשלל לחמש שנים (החלטה 10-11), ועוד. מקרהו של ד"ר קיפרווסר היה במסגרת הסדר טיעון, ולכן ספק אם הוא יכול לשמש כתקדים.

7. אלמלא עמדתה המקילה של הוועדה ונסיבותיו האישיות של הנקבל – לא הייתי מהסס מלמצות עמו את הדין ולהחמיר בדינו פי כמה מכפי שהנני עומד לעשות. למרבה הצער, הפכה ההתנהגות החמורה של התעלמות מפניות הגורמים המוסמכים במשרד הבריאות – תוך "צפצוף ארוך" עליהן – לרעה חולה הראוייה לכול גינוי וממילא, לענשים מרתיעים.

אשר על כן הנני מטיל על הנקבל, ד"ר אברי לב, אמצעי משמעת של התליית רישיון מלעסוק ברפואת שיניים למשך ששה (6) חדשים, שתחילתם ביום 10.9.14.

8. מאחר וקיים, בעיניי חשש כי הנקבל ינהג בצו התליית הרשיון באותו זלזול כפי שנהג כלפי הרשויות בעבר – הנני ממליץ כי הרשויות יודאו אכיפתו של צו זה במלואו, וכן ידאגו לפירסומו של הצו ברכיבם.

ניתנה היום 27.7.14, כט תמוז התשע"ד.

נא להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשטרום, שופט (בדימוס)